

Forslag

til

Lov om invalide- og folkepension.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 24. maj 1960.*)

Kap. I.

Adgangen til invalide- og folkepension.

§ 1. Retten til at oppebære invalide- og folkepension efter bestemmelserne i denne lov er betinget af,

- 1) at modtageren har dansk indfødsret,
- 2) at modtageren har fast bopæl her i riget,
- 3) at modtageren i det sidste år forud for begæringens indgivelse har haft fast bopæl her i riget, hvorved ligestilles ophold i udlandet som udsendt repræsentant for en dansk offentlig myndighed, som ansat i et dansk firmas filial eller underselskab eller i øvrigt som beskæftiget i dansk interesse eller med henblik på uddannelse.

Stk. 2. Lige med en indfødt anses med hensyn til adgangen til invalide- og folkepension en kvinde, der ikke selv har indfødsret, men som er eller senest har været i ægteskab med en mand med dansk indfødsret.

Stk. 3. Med bopæl her i riget sidestilles forhyring med dansk skib.

Stk. 4. Hvor særlige forhold taler derfor, kan socialministeren bestemme, at der tillægges en person invalide- eller folkepension, uanset at pågældende ikke opfylder betingelsen under stk. 1, nr. 3.

Stk. 5. Fra de bestemmelser i denne lov, der gør indfødsret og bopæl her i riget til betingelser for rettigheder efter loven, kan regeringen gøre undtagelse med hensyn til statsborgere i andre stater eller dele af disse, såfremt der med de pågældende stater er opnået gensidig overenskomst. Regeringen kan ligeledes ved tiltrædelse af internationale overenskomster på nærmere angivne vilkår ligestille flygtninge, der opholder sig her i riget, med danske statsborgere med hensyn til retten til invalide- og folkepension.

§ 2. Personer mellem 15 og 67 år, der opfylder betingelserne i § 1, er berettiget til invalidepension, for så vidt erhvervs- evnen ifølge afgørelse af invalideforsikrings- retten eller ankenævnet for invalidefor- sikringsretten er betydeligt nedsat, eller, for så vidt de herfor fastsatte særlige betin- gelser er til stede, til de i § 24 omhandlede ydelser.

Stk. 2. Den nedsættelse af erhvervsevnen, som ifølge stk. 1 er en betingelse for ad- gangen til invalidepension, foreligger, når den pågældendes erhvervsindtægt ved en til hans kræfter og færdigheder svarende beskæftigelse, der under billigt hensyn til hans uddannelse og tidligere virksomhed kan forlanges af ham, må forventes at ligge betydeligt under det, som legemligt og åndeligt sunde personer med lignende ud- dannelse og i samme egn plejer at fortjene ved arbejde. Udgangspunktet for bedøm- melsen heraf skal være, om pågældendes erhvervsevne er nedsat til $\frac{1}{3}$ eller derunder, hvorved der i fornødent omfang skal tages hensyn til alder, livsstilling, bopæl og ar- bejdsmuligheder og til udsigten til eventuel forbedring eller forværring af pågældendes invaliditet samt til andre omstændigheder, som passende findes at kunne tillægges vægt ved bedømmelsen af, om der foreligger en så betydelig nedsættelse af erhvervsev- nen, at denne efter den samlede vurdering skønnes at ligge omkring $\frac{1}{3}$ eller derunder. Dog skal en betydelig nedsættelse af er- hvervsevnen også kunne anses at foreligge, når invaliditeten medfører en nedsættelse af erhvervsindtægten til et beløb, der svarer til invalidepensionens størrelse. Er erhvervs- evnen betydeligt nedsat, men foreligger der mulighed for at iværksætte behandlinger, optrænings- og uddannelsesforanstaltninger,

*) Se FT: 1837, 2122, 5633, 5922; A. 1633; B. 1073, 1527. Lov nr. 238 af 10. juni 1960.